C/ Joan Batllori, 21 | 08980 Sant Feliu de Llobregat
93 666 18 59 | cinebaix@cinebaix.com
www.cinebaix.cat

Segueix-nos a:

Renovación. Después del amor

Títol original: *Renovation* **Direcció i guió:** Gabriele Urbonaite **País:** Lituània **Durada:** 90 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Žygimantė Elena Jakštaitė, Sarunas Zenkevicius, Roman Lutskiy, Laimute Strimaityte... **Música:** Edvards Broders **Fotografia:** Vytautas Katkus **Distribuïdora:** Mosaico Filmes Distribuciones **Estrena a Espanya:** 23/10/2026

No recomanada per a menors de 12 anys

Versió original en anglès i altres llengües, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

La Ilona, a prop dels trenta, decideix posar seny i anar a viure amb el seu xicot, però quan comença la reforma de l'edifici i coneix l'Oleg, obrer ucraïnès, els seus fonaments —els d'ella— comencen a trontollar. (FilmAffinity)

CRÍTICA

10/07/2025 - La primera pel·lícula en solitari de Gabrielė Urbonaitė és una satisfactòria comèdia dramàtica sobre les relacions de parella que se submergeix en els matisos d'un* statu quo *sobtadament qüestionat

Som realment feliços tal com som? L'herba és sempre més verda a l'altra banda? La guionista i directora lituana **Gabrielė Urbonaitė** debuta en solitari amb ***Renovation***, un llargmetratge que explora aquestes qüestions sense caure mai en els clixés del drama relacional. La pel·lícula ha tingut la seva estrena mundial a la Competició Proxima del Festival de Karlovy Vary. Urbonaitė ha col·laborat anteriorment en diversos llargmetratges, i el seu curtmetratge del 2013 *The Swimmer* va guanyar una Grua de Plata als premis nacionals de cinema de Lituània.

La Ilona (**Žygimantė Elena Jakštaitė**), una periodista de vint-i-nou anys que treballa des de casa a Noruega, i el seu xicot Matas (**Šarūnas Zenkevičius**) es muden a un pis nou just quan comencen unes sorolloses obres de renovació. La Ilona, que no es pot concentrar en la feina a causa del soroll, està irritada; mentrestant, a en Matas no sembla molestar-lo. Mentre s'arregla la façana soviètica de l'edifici, la vida aparentment perfecta de la Ilona comença a trencar-se, i això es veu agreujat per les tensions amb la seva parella, especialment quan entaula una relació amb l'Oleg (**Roman Lutskyi**), un treballador ucraïnès que participa en les obres.

Renovation és una proposta curiosa i encantadora que, de vegades, s'acosta a la comèdia dramàtica d'humor sec i ironia situacional, mentre que en altres adopta els temes romàntics i sentimentals d'una obra com *La peor persona del mundo*. Urbonaitė incorpora un toc de cinema iranià arquetípic, on un petit succés o trobada desencadena una sèrie d'esdeveniments que comencen a perdre el control. Tot i això, ancora la història en un context local, introduint converses d'actualitat, com una hipotètica invasió russa de Lituània, sobre la qual la Ilona i en Matas discuteixen. Sense una banda sonora formal, moltes escenes estan guiades per les interpretacions, incloent-hi la de Jakštaitė, que encarna una Ilona vivaç i entranyable.

La direcció de fotografia en 16 mm de **Vytautas Katkus** (director de fotografia de *Toxic*, que també presenta la seva òpera prima com a cineasta, *The Visitor*, a la competició principal del festival) tendeix a deambular amb atenció, però mai de forma voyeurista, transmetent extraordinàriament la fisicalitat de cada personatge i com aquesta es lliga a les seves ansietats. La pel·lícula transcorre gairebé completament al complex d'apartaments fins al final, quan els personatges finalment s'alliberen de l'ambient estressant que els empeny cap al frenesí. En observar els protagonistes, la càmera roman gairebé exclusivament en interiors, reforçant la sensació de tancament de la Ilona. En un moment proper a la telerealitat, observem l'Oleg i la seva dona des d'una finestra molts pisos més amunt, mentre parlen fora de l'edifici. Cal destacar especialment el treball de la dissenyadora de so **Iveta Macevičiūtė** i de la dissenyadora de producció **Sigita Jonaitytė**, que donen els tocs finals a un ambient fonamental per captar la càrrega emocional que hi ha en les petites coses de la vida.

Olivia Popp – cineuropa.org